

A Magyar Köztársaság Nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Török László ügyvéd (7400 Kaposvár, Széchenyi tér 2.) által képviselt **I.rendű felperes neve** (I. rendű felperes címe) I. r., a dr. Frizzi Tamás ügyvéd (1391 Budapest 62. Pf. 233.) által képviselt **II.rendű felperes neve** (II.rendű felperes címe) II. r. felperesnek a Rein és Társai Freshfields Bruckhaus Deringer Ügyvédi Iroda (1053 Budapest, Károlyi Mihály u. 12.) által képviselt **I.rendű alperes neve** (I. rendű alperes címe) I. r. és a Patik, Varga és Társaik Zrt. (8840 Csurgó, Széchenyi tér 15.) felszámoló által képviselt **II. rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. r. alperes ellen 43.865.094 forint megfizetése iránt indított perében a Somogy Megyei Bíróság 2. G.40.260/2006/33. számú ítélete ellen az I. r. alperes 34. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében megváltoztatja, az I. r. alperese javára fizetendő perköltséget 4.173.036 (Négymillió-százhetvenháromezer-harminchat) forintra felemeli.

Kötelezi az I. r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. r. felperesnek 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési perköltséget. Kötelezi a II. r. felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. r. alperesnek 96.000 (Kilencvenhatezer) forint fellebbezési perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperesek keresetükben az I. r. alperest 43.865.094 forint és ennek 2003. május 19-től számított kamatai megfizetésére kérték kötelezni a II. r. felperes javára. A II. r. alperessel szemben keresetük túrésra irányult. Az I. r. alperes a felperesek keresetével szemben beszámítási kifogást terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság a beszámítási kifogást alaposnak találta, és a keresetet elutasította. Kötelezte a II. r. felperest, hogy fizessen meg az I. r. alperesnek 15 napon belül 2.873.036 forint perköltséget. A perköltség megállapításánál az elsőfokú bíróság 229.467 forint készkiadást, és 143.569 forint előlegezett szakértői díjat vett figyelembe. Nem találta megalapozottnak az I. r. alperes korábban eljár jogi képviselőjeként 2.148.438 forint, a jelenlegi jogi képviselő díjaként és költségeként 4.430.637 forint megállapítására irányuló kérelmét. A munkadíj esetében figyelembe vette azt, hogy az ügyben tíz tárgyalás tartására került sor, két szakértőt rendelt ki a bíróság, és tanúkat hallgatott ki. Az I. r. alperes jogi képviselői részletes előkészítő iratokat terjesztettek elő. A kifejtett jogi munka, a per tárgya, a bizonyítás terjedelme mérlegelésével a bíróság úgy ítélte meg, hogy a kifejtett tevékenységgel arányban a pertárgyi érték 5 %-ához igazodó ügyvédi munkadíj áll. Ennek alapján a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése szerint az I. r. alperes által kért ügyvédi munkadíj összegét mérsékelte, azt ÁFÁ-val együtt 2.500.000 forintban határozta meg.

Az ítélet ellen az I. r. alperes jelentett be fellebbezést. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a Pp. 78. §. (1) bekezdése és 82. § (2) bekezdése alapján az I. és a II. r. felpereseket 8.114.353 forint összegű perköltség megfizetésére kötelezze.

Az I. r. alperes álláspontja szerint nála kár keletkezik azáltal, hogy az elsőfokú bíróság nem a jogi képviselőjének megbízási szerződés szerint ténylegesen kifizetett munkadíj és készkiadás összegét vette alapul a perköltség megállapításakor. Az I. r. alperes képviselőitől beszerzett nyilatkozatokkal és a megbízási szerződés benyújtásával perköltség igényét az I. r. alperes összecszerűen igazolta, így eleget tett a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésének alkalmazásához szükséges adatok igazolására vonatkozó kötelezettségének. Egyúttal azt is igazolta, hogy ezeket az összegeket ténylegesen kifizette. Az elsőfokú bíróság tíz tárgyalást tartott, két szakértőt is kirendelt, amelyek egyike több száz oldalas véleményt adott, melyet két alkalommal újabb, közel ötven oldalas véleményekkel egészített ki. Ezen felül a tanúk és szakértők meghallgatása is igen időigényes volt, a felek által beadott iratok mindegyikének terjedelme számottevő volt. Az I. r. alperes rámutatott arra, hogy a csatolt megbízási szerződésben szereplő óradíj és sikerdíj mértéke megfelel a szokásos piaci mértéknek. Az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyása azt eredményezné, hogy egy olyan perből fakadó valós és kifizetett költségeket kellene az I. r. alperesnek viselnie, amelyben kizárólag a felperesek miatt, azok kezdeményezésére kellett részt vennie, és amelyben az elsőfokú bíróság a felpereseket pervesztesnek találta.

A felperesek az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték.

A fellebbezés részben megalapozott.

Az I. r. alperes a Pp. 82. § (2) bekezdésére hivatkozva kérte mindkét felperes perköltség viselésére kötelezését. A Pp. 82. § (2) bekezdése szerint az 51. § a) pontja alá nem eső pertársakat egyenlő arányban kell a perköltség megfizetésére kötelezni, a pertársak perbeli érdekeltsége között fennálló jelentékenyebb eltérés esetében azonban a perköltséget az érdekeltség arányában meg kell osztani. A pert az I. r. felperes indította meg, majd a perbe engedményezés alapján lépett be a II. r. felperes. A perbelépés után a II. r. felperes javára kérték az I. r. alperes marasztalását. Az I. r. felperesnek tehát a II. r. felperes perbelépésével perbeli érdekeltsége nem volt. Az elsőfokú bíróság a Pp. 82. § (2) bekezdésének helyes alkalmazásával kötelezte a perben érdekelt II. r. felperest a teljes perköltség megfizetésére.

A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint a fél pernyertessége esetére igényelheti, hogy részére a bíróság az ügyvéd munkadíjának és készkiadásainak címén kötelezze a pervesztes felet a fél és a képviselője között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött megbízási díj, valamint a fél által képviselője részére költségtérítésként megfizetett indokolt készkiadások együttes összegének megfizetésére. Az elsőfokú bíróság a készkiadások összegét elfogadta, de a 2. § (2) bekezdése alapján mérsékelte a munkadíj összegét.

Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. tv. 9. § (2) bekezdése szerint az ügyvédi megbízási díj szabad megállapodás tárgya. A fél tehát jogi képviselőjével a megbízási szerződésben olyan munkadíjban állapodik meg, amelyet megfizetni hajlandó. Ez azonban nem jelenti azt, hogy pernyertessége esetén a kikötött munkadíj teljes összegét átháríthatja a pervesztes félre. Az IM rendelet 2. § (2) bekezdése szerint a munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a pertárgy értékével, vagy a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

A megállapodás szerinti munkadíj mérséklésére nem ad alapot az a körülményt, hogy az magasabb, mint az IM rendelet 3. §-a alapján megállapítható munkadíj. Ha azonban a kikötött munkadíj a pertárgy értékéhez képest kirívóan aránytalan, a munkadíj mérséklésének van helye.

Az I. r. alperes jogi képviselőjével abban állapodott meg, hogy a megbízási díj a megbízási teljesítésével töltött munkaórák után 25.000/óra + ÁFA, továbbá a perben követelt összeghez képest a jogerős ítéletben megtakarított összeg 3,5 %-ának megfelelő sikerdíjra jogosult. Ezen felül köteles megtéríteni a felmerülő költségeket és készkiadásokat.

Ez a számítás a pertárgy értékével arányban nem álló ügyvédi munkadíjat eredményezhet. Ennek kockázatát az I. r. alperesnek a szerződéskötéskor kellett mérlegelnie. Önmagában az a körülmény, hogy a megállapodásban szereplő díjat a jogi képviselőjének megfizette, nem ad alapot arra, hogy a teljes összeget a pervesztes félre áthárítsa.

Az I. r. alperes fellebbezésében megjelölt munkadíj a pertárgy értékének 18,498 %-a, ami aránytalanul magas. Erre tekintettel helyesen alkalmazta az elsőfokú bíróság az IM rendelet 2. § (2) bekezdését, és mérsékelte a szerződésben kikötött munkadíjat. Az ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság a pertárgy értéke 5 %-hoz igazodó ügyvédi munkadíjat tartott arányosnak, melynek összege 2.193.255 forint, ÁFA-val 2.631.906 forint. Ennek ellenére az ügyvédi munkadíjat 2.500.000 forintban határozta meg, amely még az IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) és b) pontja alapján meghatározható összeget (2.614.973 forint) sem éri el. A megállapodásban kikötött munkadíj mérséklésénél nem az IM rendelet 3. §-ában megjelölt összegből, hanem a megbízási szerződésben kikötött munkadíjból kell kiindulni, és azt olyan arányban kell mérsékelni, hogy a pertárgy értékéhez képest ne legyen kirívóan magas. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében részben megváltoztatta, és a perköltség összegét 4.173.036 forintra felemelte, melyből 229.467 forint a jogi képviselő készkiadásaira megfizetett összeg 143.569 forint a szakértői díjra előlegezett összeg, és 3.000.000 forint + ÁFA az I. r. alperes jogi képviselőjének munkadíja.

Az I. r. alperes I. r. felperessel szemben előterjesztett fellebbezése eredménytelen volt, ezért a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján a bíróság kötelezte az I. r. alperest az I. r. felperes javára a másodfokú eljárásban felmerült perköltség (a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2), (5) és (6) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíj +ÁFA) megfizetésére. A munkadíj összegének meghatározásánál figyelembe vette, hogy az I. r. alperes a fellebbezésben csak a perköltség összegét tette vitássá. A II. r. felperessel szemben előterjesztett fellebbezés részben volt eredményes, ezért a Pp. 81.§ (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a II. r. felperest kötelezte az I. r. alperes javára a lerótt illetékből 96.000 forint megfizetésére.

P é c s, 2008. február 6.

Dr. Veszely Józsefné s.k. a tanács elnöke, Dr. Zóka Ferenc s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Ildikó s.k. bíró